

SFÂNȚA ȘI DUMNEZEIASCA LITURGHIE

a Darurilor înainte-sfintite a Sfântului Grigorie Dialogul

din 17 aprilie 2024, miercuri seară: **Sfântul Cuvios Ioan,
ucenicul Sfântului Cuvios Grigorie Decapolitul**

** după Triodul ediția 2010*

PREOTUL: *Binecuvântată este Împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.*

STRANA: *Amin.*

Dacă nu s-a citit Ceasul al nouălea, se rostesc mai întâi Rugăciunile începătoare.

STRANA: *Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!*

Împărate ceresc, Mângâietorul, Duhul adevărului, Care pretutindeni ești și toate le împlinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi, și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi. (de trei ori, cu câte o închinăciune)

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluiește. (de trei ori)

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău. Vie Împărăția Ta. Facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă, dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă păcatele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri; și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

PREOTUL: *Că a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.*

STRANA: *Amin. Doamne miluiește. (de 12 ori)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeul nostru! (făcând de fiecare dată o închinăciune)

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeu nostru!

În timpul citirii de către cântăreț a Psalmului 103, PREOTUL rostește în taină cele șapte rugăciuni ale Vecerniei:

Și citește rar, cu glas lin și dulce:

Psalmul 103

1. **B**inecuvintează, suflete al meu, pe Domnul! Doamne Dumnezeu meu, măritu-Te-ai foarte!
2. **Î**n strălucire și în mare podoabă Te-ai îmbrăcat, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină.
3. **C**el ce întinzi cerul ca un cort; Cel ce acoperi cu ape cele mai de deasupra ale lui;
4. **C**el ce pui norii suirea Ta, Cel ce umbli peste aripile vânturilor;
5. **C**el ce faci pe îngerii Tăi duhuri și pe slugile Tale pară de foc.
6. **C**el ce ai întemeiat pământul pe temeliile lui și nu se va clătina în veacul veacului.
7. **A**dâncul ca o haină este îmbrăcămintea Lui; peste munți vor sta ape.
8. **D**e certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău se vor înfricoșa.
9. **S**e suie munți și se coboară văi, în locul în care le-ai întemeiat pe ele.
10. **H**otar ai pus, pe care nu-l vor trece și nici nu se vor întoarce să acopere pământul.
11. **C**el ce trimiți izvoare în văi, prin mijlocul munților vor trece ape.
12. **A**dăpa-se-vor toate fiarele câmpului, asinii sălbatici setea își vor potoli.
13. **P**este acelea păsările cerului vor locui; din mijlocul stâncilor vor da glas.
14. **C**el ce adăpi munții din cele mai de deasupra ale Tale, din rodul lucrurilor Tale se va sătura pământul.
15. **C**el ce răsari iarbă dobitoacelor și verdeață spre trebuința oamenilor;
16. **C**a să scoată pâine din pământ; și vinul veselește inima omului;
17. **C**a să veselească fața cu untdelemn, și pâinea inima omului o întărește.
18. **S**ătura-se-vor copacii câmpului, cedrii Libanului pe care i-ai sădit; acolo păsările își vor face cuib.
19. **L**ocașul cocostârcului în chiparoși. Munții cei înalți, adăpost cerbilor, stâncile, scăpare iepurilor.
20. **F**ăcut-ai luna spre vremi, soarele și-a cunoscut apusul său.
21. **P**us-ai întuneric și s-a făcut noapte, când vor ieși toate fiarele pădurii.

22. **P**uii leilor mugesc ca să apuce și să ceară de la Dumnezeu mâncarea lor.

23. **R**ăsărit-a soarele și s-au adunat și în culcușurile lor se vor culca.

24. **I**eși-va omul la lucrul său și la lucrarea sa până seara.

25. **C**ât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut! Umplutu-s-a pământul de zidirea Ta.

26. **M**area aceasta este mare și largă; acolo se găsesc târâtoare cărora nu este număr, vietăți mici și mari;

27. **A**colo corăbiile umblă; balaurul acesta pe care l-ai zidit, ca să se joace în ea.

28. **T**oate către Tine așteaptă ca să le dai lor hrană la bună vreme.

29. **D**ându-le Tu lor, vor aduna; deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de bunătăți.

30. **D**ar întorcându-Ți Tu fața Ta, se vor tulbura; lua-vei duhul lor și se vor sfârși și în țărână se vor întoarce.

31. **T**rimite-vei duhul Tău și se vor zidi și vei înnoi fața pământului.

32. **F**ie slava Domnului în veac! Veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale.

33. **C**el ce caută spre pământ și-l face pe el de se cutremură; Cel ce Se atinge de munți și fumegă.

34. **C**ânta-voi Domnului în viața mea, cânta-voi Dumnezeului meu cât voi fi.

35. **P**lăcute să-l fie Lui cuvintele mele, iar eu mă voi veseli de Domnul.

36. **P**iară păcătoșii de pe pământ și cei fără de lege, ca să nu mai fie. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Soarele și-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia! Aliluia! Aliluia! Slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia! Aliluia! Aliluia! Slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia! Aliluia! Aliluia! Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție! (se încheie melodios)

Ectenia mare

PREOTUL: **C**u pace, Domnului să ne rugăm.

STRANA: **D**oamne miluiește.

PREOTUL: **P**entru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

STRANA: Doamne miluiește.

PREOTUL: Pentru pacea a toată lumea, pentru buna stare a sfințelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

STRANA: Doamne miluiește.

PREOTUL: Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

STRANA: Doamne miluiește.

PREOTUL: Pentru Preasfințitul Părintele nostru (Numele), episcopul (denumirea eparhiei), pentru cinstita preoțime și cea întru Hristos diaconime, pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

STRANA: Doamne miluiește.

PREOTUL: Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru conducătorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos armată, Domnului să ne rugăm.

STRANA: Doamne miluiește.

PREOTUL: Pentru sfânt locașul acesta, orașul acesta, țara aceasta și pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

STRANA: Doamne miluiește.

PREOTUL: Pentru buna-întocmire a văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

STRANA: Doamne miluiește.

PREOTUL: Pentru cei ce călătoresc pe uscat, pe ape și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

STRANA: Doamne miluiește.

PREOTUL: Pentru ca să fim izbăviți noi, de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

STRANA: Doamne miluiește.

PREOTUL: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

STRANA: Doamne miluiește.

PREOTUL: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

STRANA: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

PREOTUL: **P**e noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

STRANA: **Ț**ie, Doamne.

PREOTUL: **C**ă Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

STRANA: **A**min. **D**oamne miluiește, Doamne miluiește, Doamne miluiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi citește: **Catisma a 7-a**

Psalmul 46

Al fiilor lui Core

- T**oate popoarele bateți din palme, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.
- C**ă Domnul este Preaînalt, înfricoșător, Împărat mare peste tot pământul.
- S**upusu-ne-a nouă popoare și neamuri sub picioarele noastre;
- A**lesu-ne-a nouă moștenirea Sa, frumusețea lui Iacob, pe care a iubit-o.
- S**uitu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță.
- C**ântați Dumnezeului nostru, cântați; cântați Împăratului nostru, cântați.
- C**ă Împărat a tot pământul este Dumnezeu; cântați cu înțelegere.
- Î**mpărățit-a Dumnezeu peste neamuri, Dumnezeu șade pe tronul cel sfânt al Său.
- M**ai-marii popoarelor s-au adunat cu poporul Dumnezeului lui Avraam, că ai lui Dumnezeu sunt puternicii pământului; El S-a înălțat foarte.

Psalmul 47

Al fiilor lui Core

- M**are este Domnul și lăudat foarte în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele cel sfânt al Lui;
- B**ine întemeiată este bucuria întregului pământ. Muntele Sionului, coastele de miazănoapte, cetatea Împăratului Celui mare.
- D**umnezeu în palatele ei se cunoaște, când o apără pe ea.
- C**ă, iată, împărații s-au adunat, strânsu-s-au împreună.
- A**ceștia, văzând-o așa, s-au minunat, s-au tulburat, s-au cutremurat;
- C**utremur i-a cuprins pe ei acolo; dureri ca ale celei ce naște. Cu vânt puternic va sfărâma corăbiile Tarsisului.

7. **P**recum am auzit, așa am și văzut, în cetatea Domnului puterilor, în cetatea Dumnezeului nostru.

8. **D**umnezeu a întemeiat-o pe ea în veac. Primit-am, Dumnezeule, mila Ta, în mijlocul locașului Tău.

9. **D**upă numele Tău, Dumnezeule, așa și lauda Ta peste marginile pământului; dreapta Ta este plină de dreptate.

10. **S**ă se veselească Muntele Sionului, să se bucure fiicele lui Iuda pentru judecățile Tale, Doamne.

11. **Î**nconjurați Sionul și-l cuprindeți pe el, povestiți despre turnurile lui.

12. **P**uneți-vă inimile voastre întru puterea lui și străbateți palatele lui, ca să povestiți neamului ce vine

13. **C**ă Acesta este Dumnezeu, Dumnezeul nostru în veac și în veacul veacului; El ne va paște pe noi în veci.

Psalmul 48

Al fiilor lui Core

1. **A**uziți acestea toate neamurile, ascultați toți cei ce locuiți în lume:

2. **P**ământenii și fiii oamenilor, împreună bogatul și săracul.

3. **G**ura mea va grăi înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere.

4. **P**leca-voi spre pildă urechea mea, tâlcui-voi în sunet de psaltire gândul meu.

5. **P**entru ce să mă tem în ziua cea rea, când mă va înconjura fărădelegea vrăjmașilor mei?

6. **E**i se încred în puterea lor și cu mulțimea bogăției lor se laudă.

7. **N**imeni însă nu poate să scape de la moarte, nici să plătească lui Dumnezeu preț de răscumpărare,

8. **C**ă răscumpărarea sufletului este prea scumpă și niciodată nu se va putea face,

9. **C**a să rămână cineva pe totdeauna viu și să nu vadă niciodată moartea.

10. **F**iecare vede că înțelepții mor, cum mor și cei neînțelepți și nebunii, și lasă altora bogăția lor.

11. **M**ormântul lor va fi casa lor în veac, locașurile lor din neam în neam, deși numit-au cu numele lor pământurile lor.

12. **Ș**i omul, în cinste fiind, n-a priceput; alăturatu-s-a dobitoacelor celor fără de minte și s-a asemănat lor.

13. **A**ceastă cale le este sminteală lor și celor ce vor găsi de bune spusele lor.

14. **C**a niște oi în iad sunt puși, moartea îi va paște pe ei.

15. **Ș**i-i vor stăpâni pe ei cei drepti și ajutorul ce-l nădăduiau din slava lor se va învechi în iad.

16. **D**ar Dumnezeu va izbăvi sufletul meu din mâna iadului, când mă va apuca.

17. **S**ă nu te temi când se îmbogățește omul și când se înmulțește slava casei lui.

18. **C**ă la moarte el nu va lua nimic, nici nu se va coborî cu el slava lui.

19. **C**hiar dacă sufletul lui se va binecuvânta în viața lui și te va lăuda când îi vei face bine,

20. **T**otuși intra-va până la neamul părinților lui și în veac nu va vedea lumină.

21. **O**mul, în cinste fiind, n-a priceput; alăturatu-s-a dobitoacelor celor fără de minte și s-a asemănat lor.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia! Aliluia! Aliluia! Slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia! Aliluia! Aliluia! Slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia! Aliluia! Aliluia! Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție! *(se încheie melodios)*

Ectenia mică

PREOTUL: *Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

STRANA: **D**oamne miluiește.

PREOTUL: *Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.*

STRANA: **D**oamne miluiește.

PREOTUL: *Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.*

STRANA: **P**reasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

PREOTUL: *Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.*

STRANA: **Ț**ie, Doamne.

PREOTUL: **C**ă a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

STRANA: **A**min.

Psalmul 49

Al lui Asaf

1. **D**umnezeul dumnezeilor, Domnul a grăit și a chemat pământul,
2. **D**e la răsăritul soarelui până la apus. Din Sion este strălucirea frumuseții Lui.
3. **D**umnezeu strălucit va veni, Dumnezeul nostru, și nu va tăcea.
4. **F**oc înaintea Lui va arde și împrejurul Lui vifor mare.
5. **C**hema-va cerul de sus și pământul, ca să judece pe poporul Său.
6. **A**dunați-I Lui pe cuvioșii Lui, pe cei ce au făcut legământ cu El pentru jertfe.
7. **Ș**i vor vesti cerurile dreptatea Lui, că Dumnezeu Judecător este.
8. „**A**scultă, poporul Meu, și-ți voi grăi ție, Israele!... Și voi mărturisi ție: Dumnezeu, Dumnezeul tău sunt Eu.
9. **N**u pentru jertfele tale te voi mustra, iar arderile de tot ale tale înaintea Mea sunt pururea.
10. **N**u voi primi din casa ta viței, nici din turmele tale țapi,
11. **C**ă ale Mele sunt toate fiarele câmpului, dobitoacele din munți și boii.
12. **C**unoscut-am toate păsările cerului și frumusețea țarinii cu Mine este.
13. **D**e voi flămânzi, nu-ți voi spune ție, că a Mea este lumea și plinirea ei.
14. **O**are, voi mânca carne de taur sau sânge de țapi voi bea?
15. **J**ertfește lui Dumnezeu jertfă de laudă și împlinește Celui Preaînalt făgăduințele tale.
16. **Ș**i Mă cheamă pe Mine în ziua necazului și te voi izbăvi și Mă vei preaslăvi“.
17. **I**ar păcătosului i-a zis Dumnezeu: „Pentru ce tu istorisești dreptățile Mele și iei legământul Meu în gura ta?
18. **T**u ai urât învățătura și ai lepădat cuvintele Mele înapoia ta.
19. **D**e vedeai furul, alergai cu el și cu cel desfrânat partea ta puneai.
20. **G**ura ta a înmulțit răutate și limba ta a împletit vicleșug.
21. **Ș**ezând împotriva fratelui tău cleveai și împotriva fiului maicii tale ai pus sminteală.

22. **A**cestea ai făcut și am tăcut, ai cugetat fărădelegea, că voi fi asemenea ție; muștra-te-voi și voi pune înaintea feței tale păcatele tale.

23. **Î**nțelegeți, dar, acestea cei ce uitați pe Dumnezeu, ca nu cumva să vă răpească și să nu fie cel ce izbăvește.

24. **J**ertfa de laudă Mă va slăvi și acolo este calea în care voi arăta Lui mântuirea Mea“.

Psalmul 50

Al lui David

1. **M**iluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta

2. **Ș**i după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.

3. **M**ai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește.

4. **C**ă fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea.

5. **Ț**ie Unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu.

6. **C**ă iată, întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea.

7. **C**ă iată, adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie.

8. **S**tropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi.

9. **A**uzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.

10. **Î**ntoarce fața Ta de la păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le.

11. **I**nimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

12. **N**u mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău Cel Sfânt nu-L lua de la mine.

13. **D**ă-mi mie bucuria mântuirii Tale și cu duh stăpânitor mă întărește.

14. **Î**nvăța-voi pe cei fără de lege căile Tale și cei necredincioși la Tine se vor întoarce.

15. **I**zbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

16. **D**oamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta.

17. **C**ă de ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.

18. **J**ertfa lui Dumnezeu, duhul umilit, inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

19. **F**ă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului.

20. **A**tunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia! Aliluia! Aliluia! Slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia! Aliluia! Aliluia! Slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia! Aliluia! Aliluia! Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție! (se încheie melodios)

Ectenia mică

PREOTUL: *Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

STRANA: **D**oamne miluiește.

PREOTUL: *Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.*

STRANA: **D**oamne miluiește.

PREOTUL: *Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.*

STRANA: **P**reasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

PREOTUL: *Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.*

STRANA: **Ț**ie, Doamne.

PREOTUL: *Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.*

STRANA: **A**min.

Psalmul 51

Al lui David

1. **C**e te fălești întru răutate, puternice? Fărădelege toată ziua, nedreptate a vorbit limba ta; ca un brici ascuțit a făcut vicleșug.

2. **I**ubit-ai răutatea mai mult decât bunătatea, nedreptatea mai mult decât a grăi dreptatea.

3. **I**ubit-ai toate cuvintele pierzării, limbă vicleană!

4. **P**entru aceasta Dumnezeu te va doborî până în sfârșit, te va smulge și te va muta din locașul tău și rădăcina ta din pământul celor vii.

5. **V**edea-vor dreptii și se vor teme și de el vor râde și vor zice: „Iată omul care nu și-a pus pe Dumnezeu ajutorul lui,

6. **C**i a nădăduit în mulțimea bogăției sale și s-a întărit întru deșertăciunea sa“.

7. **D**ar eu, ca un măslin roditor în casa lui Dumnezeu, am nădăduit în mila lui Dumnezeu, în veac și în veacul veacului.

8. **S**lăvi-Te-voi în veac, că ai făcut aceasta și voi aștepta numele Tău, că bun este înaintea cuvioșilor Tăi.

Psalmul 52

Al lui David

1. **Z**is-a cel nebun întru inima sa: „Nu este Dumnezeu!“.

2. **S**tricatu-s-au și urâți s-au făcut întru fărădelegi. Nu este cel ce face bine.

3. **D**omnul din cer a privit peste fiii oamenilor, să vadă de este cel ce înțelege sau cel ce caută pe Dumnezeu.

4. **T**oți s-au abătut, împreună netrebnci s-au făcut; nu este cel ce face bine, nu este până la unul.

5. **O**are, nu vor cunoaște toți cei ce lucrează fărădelegea? Cei ce mănâncă pe poporul Meu cum mănâncă pâinea,

6. **P**e Domnul nu l-au chemat. Acolo s-au temut de frică, unde nu era frică,

7. **C**ă Dumnezeu a risipit oasele celor ce plac oamenilor; rușinatu-s-au, că Dumnezeu i-a urgisit pe ei. **(cântat)**

ATENȚIE !!! - Acum în Sfântul Altar sună clopoțelul și se face tăcere deplină, iar cântăreții împreună cu credincioșii îngenunchează. Preotul ridică Sfântul Disc în dreptul frunții și merge la Proscomidiar, ocolind Sfânta Masă pe dreapta; paracliserul merge înainte cu lumânarea aprinsă și cu cădelnița, tămâind. Când Preotul a ajuns cu Sfintele la Proscomidiar se sună iarăși clopoțelul, credincioșii se ridică, iar **CÂNTĂREȚUL** continuă citirea:

8. **C**ine va da din Sion mântuirea lui Israel? Când va întoarce Domnul pe cei robiți ai poporului Său, bucura-se-va Iacov și se va veseli Israel.

Psalmul 53

Al lui David

1. **D**umnezeule, întru numele Tău mântuiește-mă și întru puterea Ta mă judecă.

2. **D**umnezeule, auzi rugăciunea mea, ia aminte cuvintele gurii mele.

3. **C**ă străinii s-au ridicat împotriva mea și cei tari au căutat sufletul meu și n-au pus pe Dumnezeu înaintea lor.
4. **C**ă iată, Dumnezeu ajută mie și Domnul este sprijinul sufletului meu.
5. **Î**ntoarce-va cele rele vrăjmașilor mei; cu adevărul Tău îi vei pierde pe ei.
6. **D**e bună voie voi jertfi Ție; lauda-voi numele Tău, Doamne, că este bun,
7. **C**ă din tot necazul m-ai izbăvit și spre vrăjmașii mei a privit ochiul meu.

Psalmul 54

Al lui David

1. **A**uzi, Dumnezeule, rugăciunea mea și nu trece cu vederea ruga mea.
2. **I**a aminte spre mine și mă ascultă; mâhnitu-m-am întru neliniștea mea și m-am tulburat de glasul vrăjmașului și de necazul păcătosului.
3. **C**ă a abătut asupra mea fărădelege și întru mânie m-a vrăjmășit.
4. **I**nima mea s-a tulburat întru mine și frica morții a căzut peste mine;
5. **T**eamă și cutremur au venit asupra mea și m-a acoperit întunericul.
6. **Ș**i am zis: „Cine-mi va da mie aripi ca de porumbel, ca să zbor și să mă odihnesc?“.
7. **I**ată, m-aș îndepărta fugind și m-aș sălășlui în pustiu.
8. **A**șteptat-am pe Dumnezeu, Cel ce mă mântuiește de puținătatea sufletului și de vifor.
9. **N**imicește-i, Doamne, și împarte limbile lor, că am văzut fărădelege și dezbinare în cetate.
10. **Z**iuă și noaptea o va înconjura pe ea peste zidurile ei; fărădelege și osteneală în mijlocul ei și nedreptate;
11. **Ș**i n-a lipsit din ulițele ei camătă și vicleșug.
12. **C**ă de m-ar fi ocărât vrăjmașul, aș fi răbdat;
13. **Ș**i dacă cel ce mă urăște s-ar fi fălit împotriva mea, m-aș fi ascuns de el.
14. **I**ar tu, omule, asemenea mie, căpetenia mea și cunoscutul meu,
15. **C**are împreună cu mine te-ai îndulcit de mâncări, în casa lui Dumnezeu am umblat în același gând!
16. **S**ă vină moartea peste ei și să se coboare în iad de vii,
17. **C**ăci vicleșug este în locașurile lor, în mijlocul lor.
18. **I**ar eu către Dumnezeu am strigat și Domnul m-a auzit pe mine.
19. **S**eara și dimineața și la amiezi spune-voi, voi vesti, și va auzi glasul meu.

20. **I**zbăvi-va cu pace sufletul meu de cei ce se apropie de mine, că mulți erau împotriva mea.

21. **A**uzi-va Dumnezeu și-i va smeri pe ei, Cel ce este mai înainte de veci.

22. **C**ă nu este în ei îndreptare și nu s-au temut de Dumnezeu. Întins-au mâinile împotriva aliaților lor,

23. **Î**ntinat-au legământul Lui. Risipiți au fost de mânia feței Lui și s-au apropiat inimile lor;

24. **M**uiatu-s-au cuvintele lor mai mult decât untdelemnul, dar ele sunt săgeți.

25. **A**runcă spre Domnul grija ta și El te va hrăni; nu va da în veac clătinare dreptului.

26. **I**ar Tu, Dumnezeule, îi vei coborî pe ei în groapa stricăciunii.

27. **B**ărbații vărsători de sânge și vicleni nu vor ajunge la jumătatea zilelor lor; iar eu voi nădăjdui spre Tine, Doamne.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia! Aliluia! Aliluia! Slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia! Aliluia! Aliluia! Slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia! Aliluia! Aliluia! Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție! *(se încheie melodios)*

Ectenia mică

PREOTUL: *Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

STRANA: **D**oamne miluiește.

PREOTUL: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

STRANA: **D**oamne miluiește.

PREOTUL: **P**e Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

STRANA: **P**reasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

PREOTUL: **P**e noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

STRANA: **Ț**ie, Doamne.

PREOTUL: **C**ă Tu ești Dumnezeul nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

STRANA: **A**min.

Psalmul 140

Stihurile următoare se cântă pe glasul 8:

1. **D**oamne, strigat-am către Tine, auzi-mă! auzi-mă Doamne!

Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă! la aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către Tine. Auzi-mă, Doamne!

2. **S**ă se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele - jertfă de seară! Auzi-mă, Doamne!

Stihurile următoare se citesc, sau se cântă pe același glas:

3. **P**une, Doamne, strajă gurii mele și ușă de îngrădire împrejurul buzelor mele.

4. **S**ă nu abați inima mea spre cuvinte de vicleșug, ca să-mi dezvinovățesc păcatele mele; iar cu oamenii cei ce fac fărădelege nu mă voi însoți cu aleșii lor.

5. **C**erta-mă-va dreptul cu milă și mă va mustra, iar untdelemnul păcătoșilor să nu ungă capul meu; că încă și rugăciunea mea este împotriva vrerilor lor.

6. **P**răbușească-se de pe stâncă judecătorii lor. Auzi-se-vor graiurile mele, că s-au îndulcit,

7. **C**a o brazdă de pământ s-au rupt pe pământ, risipitu-s-au oasele lor lângă iad.

8. **C**ăci către Tine, Doamne, Doamne, ochii mei, spre Tine am nădăduit, să nu iei sufletul meu.

9. **P**ăzește-mă de cursa care mi-au pus mie și de smintelile celor ce fac fărădelege.

Și îndată se cântă:

Stihurile Triodului

Stihira zilei din Triod – glasul 8

Stih: **C**ădea-vor în mreaja lor păcătoșii, ferit sunt eu, până ce voi trece.
(Psalmul 140, 10)

Între tâlharii gândurilor mele căzând, am fost prădat de minte eu, ticălosul; și cumplit fiind bătut, tot sufletul mi s-a rănit, și pentru aceasta zac gol de virtuți în calea vieții. Preotul văzându-mă că mă chinuiesc din pricina rănilor, pentru neputința tămăduirii, trecându-mă cu vederea, n-a căutat spre mine; și levitul iarăși nesuferind durerea cea stricătoare de suflet, văzându-mă și el, a trecut pe lângă mine. Iar Tu, Cei ce ai binevoit a Te întrupa, nu din Samaria, ci din Maria, Hristoase Dumnezeule, dăruiește-mi tămăduire, cu iubirea Ta de oameni, vărsând peste mine mare mila Ta.

Stih: **C**u glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m-am rugat. (Psalmul 141, 1)

Între tâlharii gândurilor mele căzând, am fost prădat de minte eu, ticălosul; și cumplit fiind bătut, tot sufletul mi s-a rănit, și pentru aceasta zac gol de virtuți în calea vieții. Preotul văzându-mă că mă chinuiesc din pricina rănilor, pentru neputința tămăduirii, trecându-mă cu vederea, n-a căutat spre mine; și levitul iarăși nesuferind durerea cea stricătoare de suflet, văzându-mă și el, a trecut pe lângă mine. Iar Tu, Cei ce ai binevoit a Te întrupa, nu din Samaria, ci din Maria, Hristoase Dumnezeule, dăruiește-mi tămăduire, cu iubirea Ta de oameni, vărsând peste mine mare mila Ta.

Stih: **V**ărsa-voi înaintea Lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea Lui îl voi spune. (Psalmul 141, 2)

De este vreo virtute, de este vreo laudă, se cuvine sfinților. Că săbiilor și-au plecat grumajii pentru Tine, Cel ce ai plecat cerurile și Te-ai pogorât; vărsatu-și-au sângele pentru Tine, Cel ce Te-ai micșorat însuși și ai luat chip de rob; smeritu-s-au până la moarte, sărăciei Tale asemănându-se. Pentru ale căror rugăciuni, după mulțimea îndurărilor Tale, Dumnezeule, miluiește-ne pe noi.

Alte stihiri, alcătuire a lui Iosif - glasul 8

Podobie: *Doamne, de ai și stat...*

Stih: **C**ând lipsea dintru mine duhul meu, Tu ai cunoscut cărările mele. (Psalmul 141, 3)

Doamne, Tu ai arătat pe sfinții Tăi Ucenici ceruri cuvântătoare; cu sfințitele mijlociri ale acestora, scapă-mă din relele pământești, înălțând pururea gândul meu, prin înfrânare și prin cunoștința patimilor mele, ca un îndurat și de oameni iubitor.

Stih: **Î**n calea aceasta în care am umblat, ascuns-au cursă mie. (Psalmul 141, 3)

Având vremea postului toți ca un ajutor spre lucrurile cele dumnezeiești, să plângem din toată inima și să strigăm Mântuitorului: Doamne mult-Milostive, pentru Ucenicii Tăi, mântuiește pe cei ce laudă cu frică multa Ta iubire de oameni.

Altă stihiră, alcătuire a lui Teodor - glasul 8

Podobie: *Pe cea preamărită...*

Stih: **L**uat-am seama de-a dreapta și am privit și nu era cine să mă cunoască. (Psalmul 141, 4)

Apostoli prealăudați, rugători ai lumii, tămăduitorii bolnavilor, păzitorii sănătății, în acestea amândouă păziți-ne pe noi, care trecem vremea postului; să fim împăcați dumnezeiește unul cu altul, ferindu-ne gândul netulburat de patimi, ca să cântăm toți laudă lui Hristos, Celui ce a înviat, ca Unui biruitor.

Alte 24 de stihiri, alcătuire a lui Andrei Criteanu – glasul 4

Podobie: Cu lacrimi voiam a spăla...

Stih: **P**ierit-a fuga de la mine și nu este cel ce caută sufletul meu. (Psalmul 141, 4)

Toată viața mea am cheltuit-o cu desfrânatele și cu vameșii. Oare voi putea măcar la bătrânețe să mă pocăiesc de cele ce am greșit? Făcătorule al tuturor și doctorule al celor bolnavi, Doamne, mai înainte de sfârșit, până ce nu pier, mântuiește-mă.

La fiecare stih se fac câte trei închinăciuni

Stih: **S**trigat-am către Tine, Doamne, și am zis: Tu ești nădejdea mea, Tu ești partea mea în pământul celor vii! (Psalmul 141, 5)

De greutatea nepurtării de grijă sunt cuprins, tăvălindu-mă în noroi, săgetat fiind cu săgeata lui Veliar, și întinez pe cel făcut după chip; Întorcătorule al celor nepurtători de grijă, și izbăvitorul celor greșiți, Doamne, mai înainte de sfârșit, până ce nu pier, mântuiește-mă.

Stih: **I**a aminte la rugăciunea mea, că m-am smerit foarte. (Psalmul 141, 6)

Făcutu-m-am sminteală oamenilor, lucrând ca un pământean cele pământești. Cu nunta m-am unit din porunca Ta, și am călcat porunca, spurcându-mi patul; Cel ce m-ai zidit din pământ, nu trece zidirea Ta; Doamne, mai înainte de sfârșit, până ce nu pier, mântuiește-mă.

Stih: **I**zbăvește-mă de cei ce mă prigonesc, că s-au întărit mai mult decât mine. (Psalmul 141, 6)

Ucigaș m-am făcut sufletului meu, îngrijindu-mă numai de trup. Făcutu-m-am batjocură demonilor, slujind potfelor și necuviințelor. Ci cu milostivirea Ta îndură-Te, Alungătorule al demonilor; Doamne, mai înainte de sfârșit, până ce nu pier, mântuiește-mă.

Stih: **S**coate din temniță sufletul meu, ca să mărturisească numelui Tău. (Psalmul 141, 7)

De bunăvoie am greșit mai mult decât toți; pentru aceasta sunt părăsit. Am potrivit sufletului meu gândul trupesc, și mă întunecă. Luminătorule al celor din întuneric și povățuitorule al celor rătăciți, Doamne, mai înainte de sfârșit, până ce nu pier, mântuiește-mă.

Stih: **P**e mine mă așteaptă dreptii, până ce-mi vei răsplăti mie. (Psalmul 141, 7)

Viu va fi sufletul meu, Doamne, zis-a Prorocul, și Te va lăuda; caută-mă pe mine, oaia cea pierdută, și mă rânduiește în turma Ta; dă-mi vreme de pocăință, ca, suspinând, să grăiesc Ție: Doamne, mai înainte de sfârșit, până ce nu pier, mântuiește-mă.

Stih: **D**intru adâncuri am strigat către Tine: Doamne, Doamne, auzi glasul meu. (Psalmul 129, 1)

Greșit-am, greșit-am călcând poruncile Tale, Hristoase Dumnezeule; fii milostiv, Făcătorule de bine, ca să văd cu ochii cei dinăuntru și să fug de întuneric grăind Ție cu frică: Doamne, mai înainte de sfârșit, până ce nu pier, mântuiește-mă.

Stih: **F**ie urechile Tale cu luare-aminte la glasul rugăciunii mele. (Psalmul 129, 2)

Fiare sălbatică m-au înconjurat, dar scoate-mă de la ele, Stăpâne; că vrei să se mântuiască toți și să vină la cunoștința adevărului; mântuiește pe toți oamenii, ca un Ziditor, și împreună cu ei și pe mine. Doamne, mai înainte de sfârșit, până ce nu pier, mântuiește-mă.

Stih: **D**e te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este milostivirea. (Psalmul 129, 3-4)

Fii mie tămăduire, Făcătorule de bine, și nu mă lepăda, Mântuitorul meu; vezi-mă pe mine zăcând întru fărădelegi și ridică-mă ca un atotputernic, ca și eu să vestesc faptele mele și să grăiesc Ție: Doamne, mai înainte de sfârșit, până ce nu pier, mântuiește-mă.

Stih: **P**entru numele Tău Te-am așteptat, Doamne; așteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău, nădărduit-a sufletul meu în Domnul. (Psalmul 129, 5-6)

Ascunzând talantul ce mi s-a dat, ca o slugă nemulțumitoare l-am îngropat în pământ; deci, ca un netrebnic m-am osândit, și nu mai îndrăznesc să mă rog Ție; iar Tu, Cel ce nu ții minte răul, milostivește-Te spre mine, ca și eu să grăiesc Ție: Doamne, mai înainte de sfârșit, până ce nu pier, mântuiește-mă.

Stih: **D**in straja dimineții până în noapte, din straja dimineții, să nădărduiască Israel spre Domnul. (Psalmul 129, 6)

Uscat-ai lacul pătimirilor celei cu scurgerea de sânge, cu atingerea de haina Ta; lua-voi și eu iertarea greșelilor, apropiindu-mă de Tine cu credință neîndoită. Primește-mă și pe mine ca pe aceea, și-mi tămăduiește durerea. Doamne, mai înainte de sfârșit, până ce nu pier, mântuiește-mă.

Stih: **C**ă la Domnul este mila, și multă mântuire la El și El va izbăvi pe Israel din toate fărădelegile lui. (Psalmul 129, 7-8)

Pe scaunul de judecată vei șede, Cel ce ai făcut cu cuvântul cerul și pământul; vom sta înaintea Ta toți, spunându-Ți păcatele noastre; mai înainte de ziua aceea primește-mă întru pocăință. Doamne, mai înainte de sfârșit, până ce nu pier, mântuiește-mă.

Stih: **L**ăudați pe Domnul toate neamurile, lăudați-L pe El toate popoarele. (Psalmul 116, 1)

Caută cu ochiul cel mult-îndurat și fii mie milostiv, Unule, Mântuitorule; dăruiește ape de tămăduiri ticălosului și nenorocitului meu suflet. Spală-mă de întinăciunea faptelor mele, ca să cânt: Doamne, mai înainte de sfârșit, până ce nu pier, mântuiește-mă.

Stih: **C**ă s-a întărit mila Lui peste noi și adevărul Domnului rămâne în veac. (Psalmul 116,2)

Sabie a pregătit Veliar, sârguindu-se să vâneze sufletul meu cel smerit; străin m-a făcut, Îndurate, de cunoștința luminii feței Tale; Cel ce ești puternic întru tărie, scoate-mă din ghearele lui. Doamne, mai înainte de sfârșit, până ce nu pier, mântuiește-mă.

Stih: **C**ătre Tine, Cel ce locuiești în cer, am ridicat ochii mei. Iată, precum sunt ochii robilor la mâinile stăpânilor lor, precum sunt ochii slujnicei la mâinile stăpânei sale, așa sunt ochii noștri către Domnul Dumnezeuul nostru, până ce Se va milostivi spre noi (Psalmul 122, 1-2)

Întreg m-am făcut rob patimilor, părăsind legea și dumnezeieștile Scripturi; tămăduiește-mă pe mine tot, Făcătorule de bine, Cel ce pentru mine Te-ai făcut ca mine, Bunule; întoarce-mă, Îndurate, stricătorule al patimilor. Doamne, mai înainte de sfârșit, până ce nu pier, mântuiește-mă.

Stih: **M**iluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că prea mult ne-am săturat de defăimare, că prea mult s-a săturat sufletul nostru de ocară celor îndestulați și de defăimarea celor mândri. (Psalmul 122, 3-4)

Păcătoasa a udat cu lacrimi cinstitele și preacuratele Tale picioare, pe toți îndemnându-i să alerge și să-și ia dezlegare de greșelile lor. Dăruiește-mi credința aceleia și mie, Mântuitorule, ca să grăiesc Ție: Doamne, mai înainte de sfârșit, până ce nu pier, mântuiește-mă.

Stih: **S**lavă Ție, Dumnezeuul nostru slavă Ție!

Curățește întinăciunea sufletului meu, Cel ce ai sărăcit după trup pentru mine și ai fost prunc; trimite-mi picătura milei Tale, mie celui neputincios și zdrobit, Hristoase; spală-mă de întinăciune, vindecă-mă de boală. Doamne, mai înainte de sfârșit, până ce nu pier, mântuiește-mă.

Stih: **S**lavă Ție Dumnezeuul nostru slavă Ție!

Întărește, Stăpâne, sufletul meu, ca să alerge la Tine și să slujesc Ție pururea; că Tu ești acoperământul meu și păzitorul, sprijinatorul și ajutorul; învrednicește-mă, Dumnezeuule Cuvinte, ca să strig cu îndrăzneală: Doamne, mai înainte de sfârșit, până ce nu pier, mântuiește-mă.

Stih: **S**lavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Fii nouă zid nebiruit, lisuse Mântuitorule și milostive Dumnezeuule! Că am căzut în obiceiuri și în fapte înșelătoare. Dar ridică zidirea Ta, ca un făcător de

bine, și Te milostivește spre ea ca un Îndurat. Doamne, mai înainte de sfârșit, până ce nu pier, mântuiește-mă.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Fiu desfrânat m-am făcut risipind bogăția, și mă topesc acum de foame; dar alerg sub acoperământul Tău, primește-mă ca pe acela, Părinte bunule, și mă învrednicește a fi părtaș mesei Tale, ca să strig Ție: Doamne, mai înainte de sfârșit, până ce nu pier, mântuiește-mă.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Pentru pizmă a scos din rai începătorul răutății pe cel întâi-zidit, iar tâlharul, care a strigat pe lemn: pomenește-mă!, a primit raiul. Pentru aceasta și eu cu credință și cu frică strig: Pomenește-mă, Doamne, mai înainte de sfârșit, până ce nu pier, mântuiește-mă.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Întinde-mi mâna ca lui Petru și mă scoate din adânc, Dumnezeule; dăruiește-mi har și milă, cu rugăciunea Maicii Tale, celei cu totul fără prihană, care Te-a născut fără de sămânță, și ale tuturor Sfinților Tăi. Doamne, mai înainte de sfârșit, până ce nu pier, mântuiește-mă.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Primete-mă pe mine, care cânt în toate zilele: Mielule, Cel ce ai ridicat păcatul lumii, în mâinile Tale încredințez sufletul și trupul meu; și în toată ziua și noaptea, după datorie, strig Ție: Doamne, mai înainte de sfârșit, până ce nu pier, mântuiește-mă.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

O, milostivirea Ta cea negrăită, Preabunule, Cel ce nu ții minte răul, Doamne! O, Cel ce ești fără de păcat și îndurat, nu mă lepăda pe mine de la fața Ta, ca și eu cu mulțumire, bucurându-mă și cântând, să strig Ție: Doamne, mai înainte de sfârșit, până ce nu pier, mântuiește-mă.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu – glasul 4

Podobie: *Cu lacrimi voiam a spăla...*

O, negrăită smerenia Ta! O, nașterea Ta cea prea minunată și străină! O, cum Te-a purtat Fecioara prunc în brațele sale, pe Tine, Ziditorul și Dumnezeu, Cel ce ai primit a Te întrupa dintr-însa, Făcătorule de bine! Doamne, mai înainte de sfârșit, până ce nu pier, mântuiește-mă. *(se cântă cât mai rar)*

În timp ce se cântă stihira de la „Și acum...”, preotul face Vohodul (ieșirea cu cădelnița), cântăreții coboară din strană, iar după ce

PREOTUL rostește: **Înțelepciune! Drepti!**

STRANA cântă: **L**umină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, Celui fără de moarte, a Sfântului, Fericitului, Iisuse Hristoase! Venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, laudăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu. Vrednic ești în toată vremea a fi laudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce dai viață, pentru aceasta, lumea Te slăvește.

PREOTUL: **Să luăm aminte! Pace tuturor!**

STRANA: **Și** duhului tău!

PREOTUL: **Înțelepciune! Să luăm aminte!**

STRANA cântă: **Primul Prochimen din Triod - glasul 4**

Dumnezeul răzbunărilor, Domnul, Dumnezeul răzbunărilor cu îndrăzneală a grăit. *(Psalmul 93, 1)*

Stih: **Înalță-te, Cel ce judeci pământul, răsplătește răsplătirea celor mândri.**
(Psalmul 93, 2)

Dumnezeul răzbunărilor, Domnul, Dumnezeul răzbunărilor cu îndrăzneală a grăit.

Dumnezeul răzbunărilor, Domnul, Dumnezeul răzbunărilor cu îndrăzneală a grăit.

Prima Paremie din Triod

PREOTUL: **Înțelepciune!**

CÂNTĂRETUL: **D**e la Facere, citire: *(XVII, 1 - 9)*

PREOTUL: **Să luăm aminte!**

CÂNTĂRETUL citește: **I**ar când era Avram de nouăzeci și nouă de ani, i S-a arătat Domnul și i-a zis; Eu sunt Dumnezeu cel Atotputernic; fă ce-i plăcut înaintea Mea și fii fără prihană; și voi încheia legământ cu tine și te voi înmulți foarte, foarte tare. Atunci a căzut Avram cu fața la pământ, iar Dumnezeu a mai grăit și a zis: Eu sunt și iată care-i legământul Meu cu tine: vei fi tată a mulțime de popoare, și nu te vei mai numi Avram, ci Avraam va fi numele tău, căci am să te fac tată a mulțime de popoare. Am să te înmulțesc foarte, foarte tare, și am să ridic din tine popoare, și regi se vor ridica din tine. Voi pune legământul Meu între Mine și între tine și urmașii tăi din neam în neam, să fie legământ veșnic, așa că Eu voi fi Dumnezeu tău și al urmașilor tăi. Și-ți voi da ție și urmașilor tăi pământul în care pibegești acum ca străin, tot pământul Canaanului ca moștenire veșnică, și vă voi fi Dumnezeu. Apoi a mai zis Dumnezeu lui Avraam: Iar tu și urmașii tăi din neam în neam să păziți legământul Meu. *(se încheie melodios)*

PREOTUL: **Înțelepciune! Să luăm aminte!**

STRANA cântă: **Al doilea Prochimen din Triod - glasul 4**

Veniți să ne bucurăm de Domnul și să strigăm lui Dumnezeu, Mântuitorului nostru. (*Psalmul 94, 1*)

Stih: **S**ă întâmpinăm fața Lui întru laudă și în psalmi să-l strigăm Lui. (*Psalmul 94, 2*)

Veniți să ne bucurăm de Domnul și să strigăm lui Dumnezeu, Mântuitorului nostru.

Veniți să ne bucurăm de Domnul și să strigăm lui Dumnezeu, Mântuitorului nostru.

CÂNTĂRETUL: **P**orunciți!

PREOTUL, luând cu amândouă mâinile cădelnița și sfeșnicul cu lumânare, din fața Sfintelor Uși, se întoarce spre răsărit și, însemnând în semnul crucii în fața Sfintei

Mese, zice: **Înțelepciune! Drepti!**

Apoi întorcându-se spre apus, către credincioși, vine între Ușile Împărătești și, făcând iarăși semnul Sfintei Crucii, zice cu glas tare: **Lumina lui Hristos luminează tuturor.**

A doua Paremie din Triod

PREOTUL: **Înțelepciune!**

CÂNTĂRETUL: **D**e la Pilde, citire: (*XV, 20 - XVI, 9*)

PREOTUL: **S**ă luăm aminte!

CÂNTĂRETUL citește: **F**iu! Înțelept bucură pe tatăl său, iar fiul nebun nu bagă în seamă pe maica lui. Nebunia este o bucurie pentru omul fără minte, iar cel înțelept merge pe calea dreaptă. Punerile la cale nu se înfăptuiesc unde lipsește chibzuirea, dar ele își iau ființă cu mulți sfătuitori. Omul se bucură pentru un răspuns bun ieșit din gura lui, și cât e de bună vorba spusă la locul ei! Înțeleptul merge pe cărarea vieții ce duce în sus, ca să ocolească drumul iadului, care merge în jos. Domnul prăbușește casa celor mândri și întărește hotarul văduvei. Gândurile cele rele sunt urâciune înaintea Domnului, iar cuvintele frumoase sunt curate (în ochii Lui). Cel ce umblă după câștig nedrept își surpă casa lui, iar cel ce urăște mita va trăi. Inima celui drept chibzuieste ce să răspundă, iar gura celor nelegiuiți împrăstie răutăți. Domnul se ține departe de cei nelegiuiți, dar ascultă rugăciunea celor drepti. O privire prietenească înveselește inima și o veste bună întărește oasele. Urechea care ascultă o dojană folositoare vieții, își are locașul printre cei înțelepți. Cel ce leapădă musturarea își urgisește sufletul său, iar cel ce ia aminte la dojană dobândește înțelepciune. Frica de Dumnezeu este învățătură și înțelepciune, iar smerenia trece înaintea măririi. În putere stă omului să plăsmuiască planuri în inimă, dar răspunsul limbii vine de la Domnul. Toate căile omului sunt curate în ochii lui,

dar numai Domnul este Cel ce cercetează duhul. Înfațișează Domnului lucrările tale și gândurile tale vor izbuti. Pe toate le-a făcut Domnul fiecare cu țelul său, la fel și pe nelegiuit pentru ziua nenorocirii. Toată inima semeață este urâciune înaintea Domnului; hotărât, ea nu va rămâne nepedepsită. Prin iubire și credință se ispășește păcatul și prin frica de Dumnezeu te ferești de rele. Când căile omului sunt plăcute înaintea Domnului, chiar și pe vrăjmașii lui îi silește la pace. Mai degrabă puțin și cu dreptate, decât agoniseală multă cu strâmbătate. Inima omului să cugete la cele drepte, pentru ca Dumnezeu să-i îndrepte pașii. **(se încheie melodios)**

PREOTUL, luând lumânarea și cădelnița și stând în fața Sfintei Mese, cântă, cădind, de trei ori, înaintea Sfintei Mese:

Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfa de seară.

STRANA: **Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfa de seară.**

PREOTUL rămâne în fața Sfintei Mese până ce strana repetă aceeași cântare, după care merge în latura de miazăzi a Sfintei Mese și de acolo rostește stihul întâi, cădind de trei ori:

Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă! la aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către Tine!

STRANA: **Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfa de seară.**

PREOTUL, venind după aceea în partea dinspre răsărit, rostește stihul al doilea, cădind de trei ori:

Pune, Doamne, strajă gurii mele și ușă de îngrădire împrejurul buzelor mele!

STRANA: **Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfa de seară.**

PREOTUL merge apoi în partea dinspre miazănoapte și de aici rostește stihul al treilea, cădind de trei ori:

Să nu abați inima mea spre cuvinte de viclesug, ca să-mi dezvinovățesc păcatele mele.

STRANA: **Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfa de seară.**

PREOTUL, întorcându-se spre Proscomidiar și cădind de trei ori, zice: **Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.**

STRANA: **Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfa de seară.**

PREOTUL, întorcându-se înaintea Sfintei Mese, zice: **Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.**

Apoi, cântă el însuși: **Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta...**

STRANA: ...ridicarea mâinilor mele, jertfa de seară. **Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfa de seară.**

În acest timp preotul tămâiază de trei ori dintre Ușile Împărătești spre credincioși. Apoi face trei metanii mari înaintea Sfintei Mese, și, împreună cu el, toți credincioșii.

Ectenia întreită (a cererii stăruitoare)

PREOTUL: **Să zicem toți, din tot sufletul și din tot cugetul nostru să zicem.**

STRANA: **Doamne miluiește.**

PREOTUL: **Doamne, Atotstăpânitorule, Dumnezeuul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.**

STRANA: **Doamne miluiește.**

PREOTUL: **Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.**

STRANA: **Doamne miluiește. (de trei ori)**

PREOTUL: **Încă ne rugăm pentru Preasfințitul Părintele nostru (Numele), episcopul (denumirea eparhiei), pentru sănătatea și mântuirea lui.**

STRANA: **Doamne miluiește. (de trei ori)**

PREOTUL: **Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru conducătorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos oaste, pentru sănătatea și pentru mântuirea lor.**

STRANA: **Doamne miluiește. (de trei ori)**

PREOTUL: **Încă ne rugăm pentru frații noștri: preoți, ieromonahi, ierodiaconi, diaconi, monahi și monahii și pentru toți cei întru Hristos frați ai noștri.**

STRANA: **Doamne miluiește. (de trei ori)**

PREOTUL: **Încă ne rugăm pentru fericii și pururea pomeniții ctitori ai acestei sfinte biserici și pentru toți cei mai înainte adormiți părinți și frați ai noștri dreptslăvitori creștini, care odihnesc aici și pretutindeni.**

STRANA: **Doamne miluiește. (de trei ori)**

PREOTUL: *Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu enoriași, ctitori și binefăcători ai acestui sfânt locaș.*

STRANA: Doamne miluiește. *(de trei ori)*

PREOTUL: *Aici se pot pune cereri pentru diferite trebuințe, care sunt tipărite la sfârșitul Liturghierului.*

STRANA: Doamne miluiește. *(de trei ori)*

PREOTUL: *Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și întru tot cinstită biserica aceasta, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce stă înaintea și așteaptă de la Tine mare și multă milă.*

STRANA: Doamne miluiește. *(de trei ori)*

Rugăciunea cererii stăruitoare

PREOTUL rostește, în taină: **Doamne, Dumnezeul nostru, primește această rugăciune stăruitoare de la noi, robii Tăi și ne miluiește, după mulțimea milei Tale, și trimite îndurările Tale peste noi și peste tot poporul Tău, care așteaptă de la Tine mare și bogată milă.**

Și, cu glas tare, rostește Ecfonisul: **Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.**

STRANA: Amin.

Ectenia pentru cei chemați

PREOTUL: *Rugați-vă cei chemați, Domnului.*

STRANA: Doamne miluiește.

PREOTUL: *Cei credincioși, pentru cei chemați să ne rugăm, ca Domnul să-i miluiască pe dânșii.*

STRANA: Doamne miluiește.

PREOTUL: *Să-i învețe cuvântul adevărului.*

STRANA: Doamne miluiește.

PREOTUL: *Să le descopere Evanghelia dreptății.*

STRANA: Doamne miluiește.

PREOTUL: *Să-i unească pe ei cu Sfânta Sa sobornicescă și apostolică Biserică.*

STRANA: Doamne miluiește.

PREOTUL: *Mântuiește, miluiește, apără și-i păzește pe ei, Dumnezeule, cu harul Tău.*

STRANA: *Doamne miluiește.*

PREOTUL: *Cei chemați, capetele voastre Domnului să le plecați.*

STRANA: *Ție, Doamne.*

Rugăciunea pentru cei chemați

PREOTUL citește, în taină: *Dumnezeule, Dumnezeul nostru, Ziditorule și Făcătorule a toate, Cel ce voiești ca toți să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină, caută spre robii Tăi cei chemați și-i izbăvește pe dânșii de înșelăciunea cea veche și de vicleșugul potrivnicului Cheamă-i pe dânșii la viața cea veșnică; luminează sufletele și trupurile lor; numără-i cu turma Ta cea cuvântătoare, peste care a fost chemat numele Tău cel sfânt.*

Ca și aceștia împreună cu noi să mărească preacinstitul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

STRANA: *Amin.*

Ectenia pentru cei chemați pentru luminare

PREOTUL: *Câți sunteți chemați ieșiți! Cei chemați ieșiți! Câți sunteți pentru luminare apropiați-vă! Rugați-vă cei pentru luminare Domnului.*

STRANA: *Doamne miluiește.*

PREOTUL: *Cei credincioși, pentru frații care se pregătesc pentru sfânta luminare și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.*

STRANA: *Doamne miluiește.*

PREOTUL: *Ca Domnul Dumnezeul nostru să-i întărească pe dânșii și să le dea putere.*

STRANA: *Doamne miluiește.*

PREOTUL: *Să-i lumineze cu lumina cunoștinței și a dreptei credințe.*

STRANA: *Doamne miluiește.*

PREOTUL: *Să-i învrednicească, la vremea cuvenită, de baia nașterii de a doua, de iertarea păcatelor și de veșmântul nestrăicării.*

STRANA: *Doamne miluiește.*

PREOTUL: *Să-i nască din nou prin apă și prin Duh.*

STRANA: *Doamne miluiește.*

PREOTUL: *Să le dăruiască lor desăvârșirea credinței.*

STRANA: Doamne miluiește.

PREOTUL: Să-i numere cu sfânta și aleasa Lui turmă.

STRANA: Doamne miluiește.

PREOTUL: Apără, mântuiește, miluiește și-i păzește pe dânșii, Dumnezeule, cu harul Tău.

STRANA: Doamne miluiește.

PREOTUL: Cei pentru luminare, capetele voastre Domnului să le plecați.

STRANA: Ție, Doamne.

Rugăciunea pentru cei care se pregătesc pentru sfânta luminare

PREOTUL citește în taină: Arată, Stăpâne, fața Ta peste cei care se pregătesc pentru sfânta luminare și doresc să se curățească de întinăciunea păcatului; luminează gândul lor; fă-i statornici în credință, întărește-i în nădejde, desăvârșește-i în dragoste, arată-i mădulare cinstite ale Hristosului Tău, Care S-a dat pe Sine răscumpărare pentru sufletele noastre.

Și cu glas tare Ecfonisul: Că Tu ești lumina noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

STRANA: Amin.

PREOTUL: Câți sunteți pentru luminare ieșiți! Cei pentru luminare ieșiți! Câți sunteți chemați ieșiți! Ca nimeni din cei chemați să nu rămână. Câți suntem credincioși, iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

STRANA: Doamne miluiește.

PREOTUL: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

STRANA: Doamne miluiește.

Rugăciunea întâi pentru credincioși

PREOTUL citește, în taină: Dumnezeule Cel mare și lăudat, Care prin moartea de viață făcătoare a Hristosului Tău, din stricăciune la nestricăciune ne-ai mutat, liberează toate simțurile noastre din amorțirea patimilor, punându-le lor povățuitor bun cugetul cel dinăuntru; și ochiul să fie ferit de toată vederea vicleană și auzul nestrăbătut de cuvintele deșarte, iar limba curată de vorbe necuviincioase. Curățește buzele noastre, cu care Te lăudăm pe Tine, Doamne, fă ca mâinile noastre să fie ferite de fapte rele și să lucreze numai cele bineplăcute Ție, toate mădularele și gândurile noastre întărindu-le cu harul Tău.

Și cu glas tare, Ecfonisul: Înțelepciune! Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

STRANA: Amin.

PREOTUL: *Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

STRANA: Doamne miluiește.

PREOTUL: *Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.*

STRANA: Doamne miluiește.

Rugăciunea a doua pentru credincioși

PREOTUL citește, în taină: **Stăpâne Sfinte, Preabunule, rugămu-Te pe Tine, Cel bogat în milă: Milostiv fii nouă, păcătoșilor, și ne fă vrednici de primirea Unuia Născut Fiului Tău și Dumnezeului nostru, Împăratul slavei. Căci, iată, Preacuratul Lui Trup și de viață făcătorul Sânge, în acest ceas intrând, va să se pună înaintea pe această masă de taină, fiind înconjurat, în chip nevăzut, de mulțimea oștirilor îngerești. Și ne dăruiește, fără de osândă, împărțășirea cu acestea, ca, prinr-însele luminându-se ochiul gândului nostru, fii ai luminii și ai zilei să ne facem.**

PREOTUL: *Înțelepciune! După darul Hristosului Tău cu care ești binecuvântat, împreună cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.*

STRANA: Amin.

Și cântă: **Cântarea heruvimică (prima parte)**

Acum Puterile cerești împreună cu noi nevăzut slujesc; că, iată, intră Împăratul slavei. Iată, jertfa tainică săvârșită, de dânsule este înconjurată... **(se cântă până când preotul iese pe ușa dinspre miazănoapte)**

În acest timp preotul, stând în fața sfintei mese, zice și el (de trei ori) în taină Heruvicul **Acum puterile cerești...**, închinându-se de fiecare dată; apoi deschide dvera (perdeaua) și sfintele uși, ia cădelnița și cădește altarul și naosul, ca de obicei (cădere mică), zicând încet **Psalmul 50**. După aceea se închină de două ori în fața Sfintei Mese, sărută sfântul antimis, Sfânta Cruce, Sfânta Masă, se închină încă o dată, apoi se întoarce spre stânga și se pleacă spre credincioși, dintre ușile împărătești, cerându-și iertare:

Dumnezeule, curățește-mă pe mine, păcătosul, și mă miluiește. Merge la proscomidiar, cădește Sfintele Daruri (de 3 ori), își pune pe spate Aerul, ia sfântul disc cu dreapta, ținându-l la frunte, iar sfântul potir cu stânga, ținându-l în dreptul pieptului; înaintea preotului merge paracliserul cu lumânarea și cădelnița cădind.

Când la strană s-au terminat de cântat cuvintele: **...de dânsule este înconjurată** ..., **se sună clopoțelul, credincioșii îngenunchează**, iar preotul și cel ce merge înaintea lui, în cea mai profundă tăcere, ies pe ușa dinspre nord și pășesc încet, fără să zică nimic, ocolind astfel prin mijlocul naosului. Ajuns în mijlocul naosului, preotul se oprește puțin, face semnul Crucii cu sfântul disc spre credincioși, fără să zică ceva, se

Întoarce (spre stânga) și merge în tăcere, intrând în sfântul Altar prin Ușile Împărătești. Se sună din nou clopoțelul, credincioșii se ridică în picioare, iar

STRANA cântă: **Cântarea heruvimică (a doua parte)**

... **C**u credință și cu dragoste să ne apropiem, ca să fim părtași vieții celei veșnice. Aliluia! Aliluia! Aliluia! *După sfârșitul Heruvicului, se fac trei metanii, cu capetele desoperite.*

Ectenia cererilor și plecarea capetelor

PREOTUL: **S**ă plinim rugăciunea noastră cea de seară Domnului.

STRANA: **D**oamne miluiește.

PREOTUL: **P**entru Cinstitele și mai înainte Sfințitele Daruri ce sunt puse înainte, Domnului să ne rugăm.

STRANA: **D**oamne miluiește.

PREOTUL: **C**a iubitorul de oameni, Dumnezeu nostru, Cel ce le-a primit pe ele în sfântul, cel mai presus de ceruri și duhovnicescul Său jertfelnic, întru miros de bună mireasmă duhovnicească, să ne trimită nouă dumnezeiescul har și darul Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

STRANA: **D**oamne miluiește.

PREOTUL: **P**entru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

STRANA: **D**oamne miluiește.

Rugăciunea

PREOTUL rostește, în taină: **D**umnezeul tainelor celor negrăite și nevăzute, la care sunt vistierile cele ascunse ale înțelepciunii și ale cunoștinței; Cel ce ne-ai descoperit slujirea acestei Liturghii și, pentru multa Ta iubire de oameni, ne-ai pus pe noi, păcătoșii, să-Ți aducem daruri și jertfe pentru păcatele noastre și pentru cele din neștiință ale poporului; Însuși, nevăzutule Împărat, Cel ce faci lucruri mari și nepătrunse, slăvite și minunate și fără de număr, caută spre noi, nevrednicii Tăi robi, cei ce stăm înaintea sfântului Tău jertfelnic ca înaintea tronului de heruvimi, pe care odihnește Unul-Născut Fiul Tău și Dumnezeu nostru, prin înfricoșătoarele taine ce sunt puse înainte; și, liberându-ne pe noi și pe credinciosul Tău popor de toată necurăția, sfințește sufletele și trupurile noastre, ale tuturor, cu sfințire neștearsă; ca, în cuget curat, cu față neînfruntată și cu inimă luminată împărtășindu-ne cu aceste Dumnezeiești și Sfinte Taine și, prin ele, vii făcându-ne, să ne unim cu Însuși Hristosul Tău, adevăratul nostru Dumnezeu, Care a zis: Cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu, întru Mine rămâne și Eu întru el; ca, sălășluindu-se și rămânând întru noi Cuvântul Tău, Doamne, să ne facem locaș al Preasfântului și închinatului Tău Duh, izbăvindu-ne de toată uneltirea diavolească, ce se lucrează în faptă sau în cuvânt

sau în gând, și să dobândim bunătățile cele făgăduite nouă, împreună cu toți Sfinții Tăi, care din veac au bineplăcut Ție.

PREOTUL: *Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.*

STRANA: *Doamne miluiește.*

PREOTUL: *Seara toată desăvârșită, sfântă, în pace și fără de păcat, de la Domnul să cerem.*

STRANA: *Dă Doamne.*

PREOTUL: *Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor al sufletelor și al trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.*

STRANA: *Dă Doamne.*

PREOTUL: *Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.*

STRANA: *Dă Doamne.*

PREOTUL: *Cele bune și de folos sufletelor noastre și pace lumii, de la Domnul să cerem.*

STRANA: *Dă Doamne.*

PREOTUL: *Cealaltă vreme a vieții noastre, în pace și întru pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.*

STRANA: *Dă Doamne.*

PREOTUL: *Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără durere, neînfruntat, în pace și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, să cerem.*

STRANA: *Dă Doamne.*

PREOTUL: *Unitatea credinței și împărtășirea Sfântului Duh cerând, pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.*

STRANA: *Ție, Doamne.*

PREOTUL: *Și ne învrednicește pe noi, Stăpâne, cu îndrăznire, fără de osândă, să cutezăm a Te chema pe Tine, Dumnezeule-Tatăl Cel ceresc, și a zice:*

STRANA: *Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău. Vie împărăția Ta. Facă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă păcatele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri; și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.*

PREOTUL: *Că a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.*

STRANA: *Amin.*

PREOTUL: **P**ace tuturor!

STRANA: **Ș**i duhului tău.

PREOTUL: **C**apetele noastre, Domnului să le plecăm!

STRANA: **Ț**ie, Doamne.

PREOTUL rostește încet: **D**umnezeule, Cel singur bun și milostiv, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești, caută cu ochi milostivi spre tot poporul Tău și-l păzește pe el. Și ne învrednicește pe noi toți, fără de osândă să ne împărtășim cu aceste făcătoare de viață Taine ale Tale; că Ție am plecat capetele noastre, de la Tine așteptând mila Ta cea bogată.

Apoi, cu voce tare, Ecfonisul: **C**u harul și cu îndurările și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat, împreună cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

STRANA: **A**min.

PREOTUL se roagă, în taină: **I**a aminte, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, din sfântul Tău locaș și de pe Tronul slavei împărăției Tale și vino ca să ne sfințești, Cel ce sus împreună cu Tatăl șezi, și aici, în chip nevăzut, împreună cu noi ești. Și ne învrednicește, prin mâna Ta cea puternică, a ni se da nouă Preacuratul Tău Trup și Scumpul Tău Sânge și, prin noi, la tot poporul.

Apoi Preotul în Sfântul Altar se închină de trei ori, zicând în taină, de fiecare dată: **D**umnezeule, curățește-mă pe mine, păcătosul, și mă miluiește!

PREOTUL: **S**ă luăm aminte! Sfintele cele mai înainte sfințite, sfinților!

STRANA: **U**nul Sfânt, unul Domn, Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu-Tatăl. Amin.

În timp ce preotul se împărtășește, se cântă chinonicul:

STRANA: **G**ustați și vedeți că bun este Domnul. Aliluia! Aliluia! Aliluia! (de trei ori)

și, dacă se obișnuiește, una, sau două, PRICESNE.

PREOTUL: **C**u frică de Dumnezeu, cu credință și cu dragoste, apropiați-vă!

STRANA: **B**inecuvânta-voi pe Domnul în toată vremea; pururea lauda Lui în gura mea. (Psalmul 33, 1)

PREOTUL rostește rugăciunea: **C**red, Doamne, și mărturisesc că Tu ești cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu, Care ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu.

Încă cred că Acesta este însuși Preacurat Trupul Tău și acesta este însuși Scump Sângele Tău. Deci mă rog Ție: Miluiește-mă și-mi iartă păcatele mele cele de voie și cele fără de voie, cele cu cuvântul sau cu lucrul, cele întru știință și

întru neștiință. Și mă învrednicește, fără de osândă, să mă împărtășesc cu Preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Amin.

Cinei Tale celei de taină, Fiul lui Dumnezeu, astăzi, părtaș mă primește, că nu voi spune vrăjmașilor Tăi Taina Ta, nici sărutare Îți voi da ca Iuda, ci ca tâlharul, mărturisindu-mă, strig Ție: Pomenește-mă, Doamne, întru Împărăția Ta.

Nu spre judecată sau spre osândă să-mi fie mie împărtășirea cu Sfintele Tale Taine, Doamne, ci spre tămăduirea sufletului și a trupului. Amin.

Se împărtășește robul lui Dumnezeu (Numele) cu Cinstitul Trup și Sfântul Sânge al Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Amin.

În acest timp **STRANA** cântă: **T**rupul lui Hristos primiți și din izvorul cel fără de moarte gustați. Aliluia! Aliluia! Aliluia!

PREOTUL: **M**ântuiește, Dumnezeule, poporul Tău și binecuvântează moștenirea Ta.

STRANA: **P**âinea cea cerească și paharul vieții gustați, și vedeți că bun este Domnul. Aliluia! Aliluia! Aliluia!

PREOTUL: **T**otdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

STRANA: **A**min. **S**ă se umple gurile noastre de lauda Ta, Doamne, ca să laudăm slava Ta; că ne-ai învrednicit a ne împărtăși cu Sfintele, Cele fără de moarte, cu Preacinstitele și de viață Făcătoarele Tale Taine. Întărește-ne pe noi întru sfințenia Ta, toată ziua să ne învățăm dreptatea Ta. Aliluia! Aliluia! Aliluia!

PREOTUL: **D**repti! Primind dumnezeieștile, sfintele, prea curatele, nemuritoarele, cereștile și de viață făcătoarele, înfricoșătoarele lui Hristos Taine, cu vrednicie să mulțumim Domnului.

STRANA: **D**oamne miluiește.

PREOTUL: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

STRANA: **D**oamne miluiește.

PREOTUL: **S**eara toată desăvârșită, sfântă, în pace și fără de păcat cerând, pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu, să o dăm.

STRANA: **Ț**ie, Doamne.

PREOTUL: **C**ă Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

STRANA: **A**min.

PREOTUL: **C**u pace să ieșim.

STRANA: **Î**ntru numele Domnului.

PREOTUL: **D**omnului să ne rugăm.

STRANA: **D**oamne miluiește.

Rugăciunea amvonului

PREOTUL rostește: **S**tăpâne, Atotțiitorule, Cel ce cu înțelepciune ai zidit toată făptura și, pentru nespusa Ta purtare de grijă și multa Ta bunătate, ne-ai adus întru aceste preacinstite zile, spre curățirea sufletelor și a trupurilor, spre înfrânarea poftelor și spre nădejdea învierii; Care, în patruzeci de zile, ai dat în mâna slujitorului Tău Moise tablele cele cu dumnezeiești slove, dă-ne nouă, Bunule, lupta cea bună să luptăm, calea postului să o săvârșim, credința nedespărțită să o păzim, capetele nevăzuților balauri să le sfărâmăm, biruitori asupra păcatului să ne arătăm și fără osândă să ajungem a ne închina și sfintei Învieri. Că S-a binecuvântat și S-a preaslăvit preacinstitul și de mare-cuviință numele Tău, al Tatălui și Al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

STRANA: **A**min. **F**ie numele Domnului binecuvântat, de acum și până-n veac. *(de trei ori, cu câte o închinăciune)*

Conform ultimei ediții a Liturghierului (2012), la mănăstiri se adaugă acum, sau după Otpust: „Slavă...”, „Și acum...”, urmate de Psalmul 33: „Bine voi cuvânta pe Domnul...”

Pe cale de consecință, la bisericile de enorie, acestea nu se zic.

PREOTUL: **D**omnului să ne rugăm.

STRANA: **D**oamne miluiește.

PREOTUL: **B**inecuvântarea Domnului să fie peste voi, cu al Său har și cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

STRANA: **A**min.

PREOTUL: **S**lavă Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție.

STRANA: **S**lavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor, Amin. Doamne miluiește, Doamne miluiește, Doamne miluiește, părinte binecuvintează!

PREOTUL: **H**ristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici, ale Sfinților, slăviților și întru tot lăudaților Apostoli, ale Sfântului (Numele Sfântului al cărui hram îl poartă biserica), ocrotitorul nostru, ale celui între sfinți Părintele nostru Grigorie Dialogul, a cărui Dumnezeiască Liturghie am săvârșit, ale Sfântului Cuvios Ioan, ucenicul Sfântului Cuvios Grigorie Decapolitul și ale celor împreună cu dânsul, a căror pomenire o săvârșim, ale Sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana și pentru ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

STRANA: **A**min.

PREOTUL: **P**entru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

STRANA: **A**min. (lung)

